

ver udformet. Reglerne bevirker jo netop, at man så som forbruger kan træffe nogle informerede valg, når man køber ind. Det skal vi selvfølgelig løbende forbedre. Der er grund til at forbedre både god forbrugerinformation på EU-plan og i de danske butikker. Det er også sådan, at Fødevarestyrelsen derudover har mulighed for løbende at gennemføre informations- og oplysningskampagner inden for de forskellige områder.

Hvis vi tager nitrat- og nitritområdet, som spørgeren konkret henviser til, så er det sådan, at man via E-numre skal mærke med tilsætning af nitrat og/eller nitrit, så der er mærkning på det pågældende område.

Hvis vi tager multivitaminjuicesagen, så fører den ikke til, at man også kan begynde at tilføje vitaminer til vingummier. Det vil jeg i hvert fald modsætte mig meget at man skulle kunne og på den måde gøre usunde fødevarer til sunde fødevarer. Men der er netop en diskussion om berigelses- og anprisningsreglerne i EU i øjeblikket, hvor jeg arbejder særdeles kraftigt på, at vi får sikret, at der er nogle fornuftige ernæringsprofiler i de varer, som kan beriges.

Per Clausen (EL):

Først til det lidt mere generelle: Det er vel sådan, at når man har valgt at lave maksimumsregler, som det jo handler om vedrørende mærkning af fødevarer, så er det vel i grunden primært sket for at sikre fødevarerindustrien i de forskellige europæiske lande lige vilkår, når der transporteres varer hen over landegrænserne?

Kl. 14.05

For hvis det var forbrugerhensynet, der var det afgørende, kunne man godt i EU fastlægge nogle minimumsregler for, hvad der mindst skulle opfyldes, og så have en regel om, at derudover kunne de lande, der ønskede at gå videre, gøre det. Så kunne man også få afprøvet nogle andre mærkningsmetoder end dem, man bruger i EU – f.eks. om ikke det var en bedre idé at skrive mere præcist eller mere forståeligt, hvad der var i fødevarerne, i stedet for at bruge de her E-numre. Man kunne også eksperimentere med, hvilke konsekvenser det fik, hvis man havde en mere udførlig mærkning af, under hvilke produktionsforhold varerne blev produceret.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Man skal forstå hele grundtanken i det indre marked i EU for at forstå den problemstilling,

som hr. Per Clausen nu refererer til. Når vi har EU-regler på de her områder, så er det for at beskytte forbrugerne og ikke for noget som helst andet. EU er med til at sikre danske forbrugere fornuftige fødevarer også fra de andre EU-lande.

Så er der hele spørgsmålet om det indre marked: Det indre marked er jo også til af hensyn til forbrugerne. Det indre marked er til, fordi vi skal have konkurrence på tværs af landegrænserne i EU, og fordi forbrugerne har en stærk interesse i, at fødevarer og andre varer kan bevæge sig frit over landegrænserne, så vi får de bedst mulige varer herhjemme. Så skal vi selvfølgelig også have fælles regler for, hvordan de skal mærkes.

Jeg mener også, det er hensigtsmæssigt at bruge E-numrene, i stedet for at man altid skal skrive hele navnet på et produkt. Det ville i virkeligheden være meget kompliceret for forbrugerne at finde rundt på etiketterne, hvis man skulle skrive det fulde navn på alle produkter.

Per Clausen (EL):

Jeg synes bare, at det, der står tilbage – uden at vi skal tage nogen principiel, grundlæggende diskussion om det indre marked i al almindelighed – er, at når f.eks. et flertal i Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri i det danske Folketing beslutter, at der er en betegnelse for et produkt, som man ikke ønsker, fordi man ønsker at sikre en bedre forbrugerbeskyttelse, end EU-reglerne tilsyneladende er i stand til at sikre, så er konsekvensen, at familie- og forbrugerministeren vender tilbage til udvalget og siger: Det er ærgerligt, det er kedeligt, det var muligvis en god idé, I har fået, men det kan ikke lade sig gøre, for det må vi ikke for EU.

Jeg ved godt, at der blandt de mere EU-bejstrede tilhængere af, at man ikke bruger multivitaminjuicebetegnelsen, foregår en diskussion med familie- og forbrugerministeren om, hvorvidt familie- og forbrugerministeren fortolker EU-reglerne rigtigt. Men tilbage står, at det, man som forbruger og politiker får at vide, er, at EU faktisk forhindrer, at man stopper den her betegnelse.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Hr. Per Clausen taler om EU, som om EU var noget, som ligger nede i Bruxelles. EU er også her i det danske Folketing, vi er en del af EU. Så når hr. Per Clausen taler om EU, er det også os, og